

Especial Navidad CONTE DE LA DONA QUE RENTA

Això que us explicaré va passar a una dona de Judea, als dies del rei Herodes, durant el primer empadronament que es va fer d'ençà que Quirí era governador de Síria, en temps de l'emperador Cèsar August. O sigui... que ja fa molt de temps, vaja.

Sempre tenia la casa neta, neta, neta, polida, polida, polida. Tant neta que t'emmirallaves a les rajoles i ni veies els vidres.

Aquella dona, l'Atalia, tenia marit i quatre fills. Tots anaven també nets i polits com pitxers de flors fresques. Tots cinc. I ella... ella sempre feia olor de net i polit, la roba com si sortís de la bugada; feia olor de fruita, la roba, de fruita. A la calaixera, els codonys perfumaven la roba blanca. Tot feia sentor de fruites d'estiu. A l'Atalia, li agradava tot net com una patena, tot; net i polit!

Pels últims dies de desembre, quan el sol era més baix i els dies amagaven gasivament la claror, l'Atalia estava satisfeta, molt satisfeta: havia fet dissabte de debò. Bé, els

jueus ni deien desembre ni feien dissabte, perquè el dissabte no podien fer res, però ja m'enteneu. Diguem que havia fet divendres.

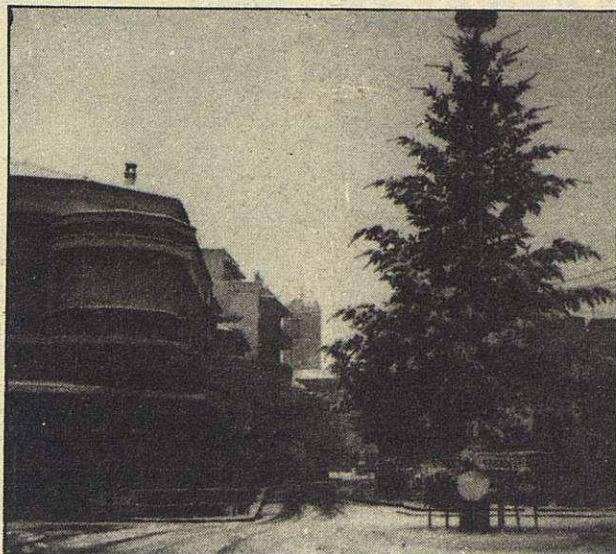
La casa enlluernava, tot era net, polit. I els fills feien un goig! El petit Daniel era una xicra de plata.

Les pluges de l'hivern havien amarat el terrer; els penyals de Judea regaven aigua per tot arreu. Prou que creixeria el blat, prou. Els tolls dels carrers de Bet-Lèhem eren safateigs enllotats i aigüamolls amb granotes.

El petit Daniel, nap-buf de casa, ja feia qui sap estona que, llepant-se el lavi de dalt amb la punta de la llengua, es glatia pels bassals i bassalets. Llavors no plovia, però la mare no el deixava pas sortir al carrer. S'escaparia, s'escaparia. I es va escapar.

Oh, quan va tornar a casa... l'esglai de la mare va ser immens com el temple de Jerusalem, la ciutat santa. es va tornar de tots colors, des del vermell més viu fins al morat més fosc.

—Treu-te la roba, Da-

Esteve Pujol i Pons

biel! —va fer entre l'esgarip i el sanglot.

—Fa fred, mare —va mormolar el vailet amb una veueta que no li sortia del coll de la túnica.

No hi van valer protestes. L'Atalia va agafar el cove de la roba, el sabó i el picador i... cap al rierol que baixava de la font de David. Au, enderiada a rentar la roba fins que quedés neta i polida.

—On vas Atalia? —van preguntar-li els rabadans i els pastors—. On vas, ara?

—A rentar la roba! —els féu ella sense ni tombar el cap.

—Vine amb nosaltres, que l'àngel ens ha dit que és nat el Messies!

Ella ni ho va sentir, només anava adelerada a rentar la roba. Els cops del picador no li van deixar sentir la remor dels àngels.

Us heu adonat que la dona que renta mai no és a l'establia? Sempre renta la roba, renta que *renta*

ASSEGUANCES VILASECA

Representant de les millors Companyies
Nacionals i Internacionals

No deixeu d'assegurar-vos a
ASSEGUANCES VILASECA

és garantia i seguretat

Oficina: C/ Vic, 16
Pàrt Av. Vilardebó, 30 Tel. 568 01 40
568 03 37

MONTMELO

J. Pugès

Motocultors
Motoaixades
Motobombes
Tallagespa
Polvorització
Motoserres
Reparació

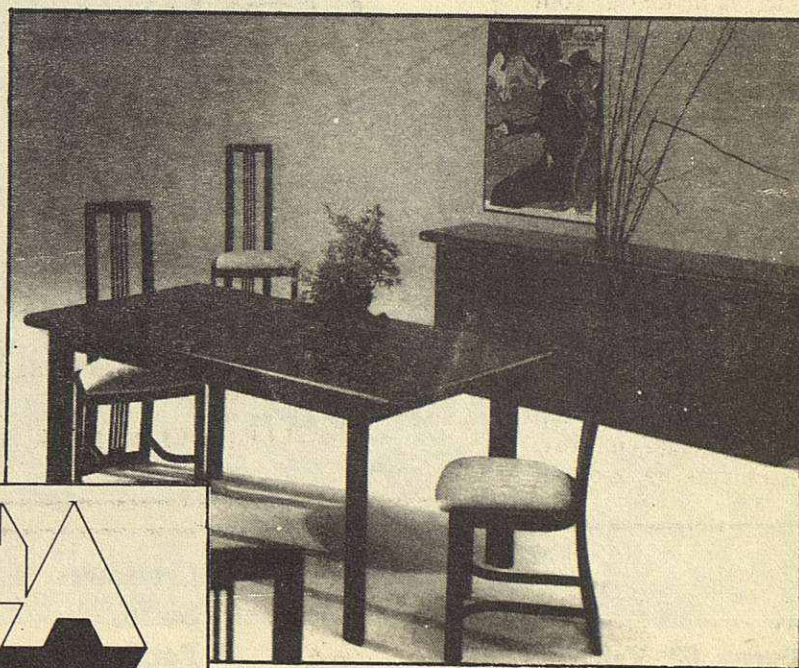
Anselm Clavé, 11

Tel. 570 06 48

08100 MOLLET DEL VALLES

Servei de reparació:

Núria, 16 - MARTORELLES

FUSTA AMBIENT
Mobiliari / Decoració
C. Felix Ferran, 3 - Tel. 593 17 53
Mollet del Vallès

